

«التحرير» از درون

سه‌شنبه ۱ فوریه

«مبارک» رفتنی است

نویسنده: سعد القرش. ترجمہ: مریم حیدری

● روزهای جمعه، یکشنبه و سه‌شنبه، روزهای تجمع‌های میلیونی انقلاب در میدان التحریر بودند. در روزهای دیگر خیلی مطمئن نبودم و از جواب‌دادن به تلفن‌های دوستان در مصر و کشورهای عربی و خارجی خودداری می‌کردم. آنها به دلیل کسب اطمینان از سلامتی من اند. هرچه پرچم میدان التحریر بالاتر می‌رود، امید از نزدیک‌تر می‌بینند و با دست‌های خود، نمشی می‌کنند. محمدباقر السعود و احمد عزت سلیم (الملحه الکبری) می‌گویند: امید می‌هست؟
ظواهرات در این محله به شدت جریان دارد اما امید ما به وضعیت میدان التحریر است.

شهر سوئز پرچم انقلاب را در سه روز نخست آن برافراشت و از آن محافظت کرد و در جمعه خشم آن را به میدان التحریر تحویل داد. این پرچم، حتی برای یک ساعت هم پایین نیامد. پرچم‌های دیگر هم به دنبال آن در گوشه و کنار میدان التحریر و خیابان‌های طرافش، گسترش پیدا کردند.

از خیابان «قصر النیل» می‌گذرم، دو ننگه‌پا
بیستاده بودند و یک جوان که شاید کارمند حراست
باشد. هر روز که بعد از قبوله او آنجا می‌گذرم، جوان
درباره مبارک را من می‌پرسد و می‌گوید: «مُشَبِّه
ی مردم استادن» در برده‌ای تجمع‌های میلیونی با
عدم‌تبدیل‌نفس کامل می‌گویم: «حتماً، امیدمان
بزرگ است.» روزه‌ای شنبه و دوشنبه و چهارشنبه و
پنجشنبه هم گفتم: «مشَبِّه ماورا تحمل می‌کنیم.»
امروز از صبح شبکه‌های تلویزیونی مصری کاری
ندارند جز تلقین افکار عمومی علیه تظاهر کنندگان،
و ایجاد شک و تردید در مورد محرکه‌ها و وجود
غاصبرانی در میان فعال‌شدگان برای بازکاری در
کشور و ایجاد وحشت تا افراد دیگر در سایه ناامنی
موجود، حتی برای کنجگوی هم از خانه‌هایشان خارج
نشوند و به اهالی میدان التحریر نیفتند.
مبارک همچنان در کاخشی محبوس مانده بود.
سروان ماهم نبود که کجا مستقر است. او در واقع،
نگریان شده بود و مردم شعارهای «ملت خواهان
عدم رییس جمهور است» و «ملت خواهان اعدام
خونخواز است» سرمی‌دادند.

در نزدیکی تالک‌دار در میدان «مصطفی کمالی»
سربازانی توقیف‌کرد. پشت سرم خیابان «محمد
فرید» و مجسمه و میدان‌ش قرار داشت و در مقابل،
مجسمه‌ای رمانتیک از «مصطفی کمال» در تقاطع
خیابان‌های «محمد فرید» و «قصر النیل» سرباز
با اشاره به ساعتش از من پرسید: کجا؟ فهمیدم
من مغفول‌ش حکومت نظامی است. گفتم: می‌روم میدان
التحریر. به خیابان «قصر النیل» اشاره کردم و گفتم:
«هر شب با وجود حکومت نظامی از این خیابان رد
می‌شوم». سرباز جواب داد: «منع است آقا»
فهمیدم که رفتن به میدان التحریر ممنوع است یا
رفتن به میدان التحریر از خیابان «قصر النیل». سرباز،
پیشنهاد داد که از افسر اجازه بگیرم. لبخند زدم و به
سوی افسر رفتم. افسر کارت‌های اتحادیه نویسندگان
و انجمن روزنامه‌نگاران را دید و گفت رفت و آمد رد
از خیابان «قصر النیل» خطرناک است. گفتم که این
مسیر، کوتاه‌ترین مسیر به طرف میدان التحریر است.
خطری ندارد و مسیر هر شب من است. از او خواستم
با مسوولیت خودم اجازه رفت و آمد از این خیابان را به
من بدهد. به سرباز گفتم که افسر موافقت کرده است.
جوانی که رد کنار دو نگهبان نشسته بود از من پرسید:
«امشب رفتی است؟» گفتم: «ندیده‌ام بزرگ است»
در میدان التحریر تنها نبودیم. ارتش از ما حمایت
می‌کرد. تالک‌ها و ماموران و سربازان را می‌دیدیم و
حساسان اطمینان می‌کردیم. بیانیه‌های ارتش را
به شکل پیام کوتاه از موبایل در دست می‌کردیم که
تاکید می‌کرد: «آزادی بیان از راه‌های مسالمت‌آمیز،
حق همه است»

در میدان تحریر، منتظر یک پایان مشخص بودیم؛ در حالی که احمد شفیق، هنوز داشت در شبکه‌های تلویزیونی دولتی حاضر می‌شد. شفیق مشب هم درخواست اعتراف کند که آنچه در حال وقوع است، «انقلاب است» و در پاسخ به پرسش مجری شبکه «الحیاء» گفت: «صد هزار یا ۲۰۰ هزار نفر در میدان تحریر هستند، اما این انقلاب نیست».

امشب، سید عبدالعزیز، استاندار «الجیزه» در تلویزیون دولتی اعلام کرد که فردا، چهارشنبه، تظاهراتی در تأیید مبارک و با شتر و اسب از منطقه «فزه الهامان» در نزدیکی اهرام غزا می شود. از میان، خارج شد و او بل «وسط الرئیل» گذشت. رزق کردم یک ماشین، در شود. به دانشگاه قاهره رسیدم. مینی بوسی را نگه داشتم. از راننده نپرسیدم: «چرا؟ خودی گفت: «لطایبه»، وسط خیابان فیصل، یکم به پایهای کمی استراحت می داد و چهار کیلومتر، بن می کرد. شاید هم یک ماشین دیگر برای بقیه هم می داد.

خسته به خانه برگشتم. زخم گفتم: سخنرانی را شنیدی؟

- شنیدم

- تصمیم گرفتید چه کار کنید؟

خواستم توضیح بدهم ولی دیدم که برای گرفتن جواب یک کلمه‌ای عجله دارد.

گفتم: مه رو.

شرق، مریم امیری: مجمع ملی ونزولا سرانجام دیروز دربار مراسم تحلیف چاوز نظر داد. نظری که تنها برای ایهام‌ها افزود، مراسم تحلیف تا تاریخ نامعینی به تعویق خواهد افتاد. مخالفان دولت می‌گویند تا تاریخ جدید باید روزی موقتی برای اداره کشور تعیین شود. این‌ها می‌گویند قانون اساسی ونزولا در این زمینه روشن است و کار مجمع ملی نقض جدی و آشکار قانون اساسی است اما دولت همچنان اصرار دارد که مراسم تحلیف برای چاوز تنها کاری تشریفاتی است و طرفداران چاوز را برای اعلام حمایت در روز پنجشنبه به خیابان‌ها فرستاد. همچنین خبر می‌رساند سروای کشورهای بلووی، آرژانتین و همچنین باهمین هدف قرار است به کاراکاس سفر کنند. شش سال پیش نمایندگان مجلس ونزولا در جشن مراسم تحلیف هوگو چاوز چیزیک کم‌نگذاشتند. اگر کستری می‌ناخت و چاوز می‌نشست، امسال اما قصبه، چیز دیگر است. چاوز برای دهمه ساله جلدیش طی چند روز آینده به کشورش سفر می‌کند. مراسم تحلیف شرکت‌کنندگان هنوز مشخص نیست. اصلاً در تاریخ مقرر در ونزولا باید یا خبر چاوز برای طی مراحل درمان سرطان در کوبا است. یاران نزدیک چاوز وضعیت او را «پچید» و «حساس» می‌خوانند. سردرگمی و ایهام در سبش روز سوگند ۱۰ - آتلویه - این کشور نفت‌خیز با ۲۸ میلیون نفر انوش کرده است. روزنامه‌ها و سایر رسانه‌ها درباره آینده کسولات زیادی دارند. اگر چاوز بارنگرد که خواهد شد، در جنگ با سرطان شکست بخورد یا آنقدر ناتوان شود که نتواند دولت را اداره کند، آن وقت چه می‌شود؟ آنقدر بیمار باشد که در مراسم تحلیف نتواند شرکت کند؟ قانون اساسی ونزولا آنچه بعد از مرگ این اعلام اتوانی چاوز قرار است اتفاق بیفتد به دست روستنی دارد که در هر دو صورت نتیجه برگزاری انتخابات مجدد است. با این حال چالش‌ها و رازینه‌ها به شدت ادامه دارد. اگر چاوز در کوبا بماند و نتواند ریاست‌جمهوری را در کاراکاس تحویل بگیرد چه اتفاقی خواهد افتاد. در این مقاله نگاهي به سناریوهای مختلف که شاید در روزهای آتی واقعی شوند، می‌انجامیم. این سناریوها با توجه به قوت‌ها و ضعف‌ها و سبش از حد صوابه یا کارشناسی خارج می‌باشند.

تدویر: شده‌اند.

سناریوی اول: اگر مجلس اعلام کند چاور در روز تحلیف غایب است یا بیش از ۱۰ ژانویه بمیرد:

(سیکس دماورو، معاون رئیس جمهور در چاور را تا آخر هفته پان یافته اعلام کند. سپس رئیس شورای ملی ونزولا- که در حال حاضر «دیوسالدو کلیلو» است- به مدت ۳۰ روز تا زمانی که انتخابات ریاست جمهوری جدید برگزار شود، نقش رئیس چاور را عهده می گیرد.

سناریوی دوم: اگر چاور ۱۰ ژانویه، حاضر یا به عهده می گویند بخود می پس از آن میسرید یا بیماری اش اقتدر وخیم می شود، که برای همیشه نتواند در دفتر کارش ظاهر شود:

معاون رئیس جمهور نقش رئیس جمهور را به مدت ۳۰ روز تا زمانی که انتخابات مجدد برگزار شود، در عهده می گیرد.

سناریو سوم: اگر چا نتواند در مقابله مجلس

یادشاه بحرین بشر دوست شد

حمدین عیسی آل خلیفه، پادشاه بحرین، طبق نظر سنجی روزنامه الشرق، با کسب اکثریت مطلق آرا به عنوان شخصیت بشر دوست سال معرفی شد. شرکت کنندگان در این نظر سنجی، پادشاه بحرین را به علت نقش او در «تحکیم پایه‌های دموکراسی و آزادی و مقابله موفقیت‌آمیز با توطئه‌های مغ‌ضانه» ستایش کردند (ایسنا)

A man with glasses and a dark jacket is speaking into a microphone. He is holding a book titled "UN MITO LLAMADO CHAVEZ" (A Myth Called Chavez) which features a portrait of Hugo Chavez on the cover. The book also mentions "30 años" (30 years).

عكس: AFP

چاوز در کما، ونزوئلا در تعلیق

مجمع ملی، تحلیف رییس، جمهوری، و عقب انداخت

شورای ملی، سوگند بخورد:

قانون اساسی می گوید چاوز می تواند به عوض سکونت خود در مقابل شورای ملی در مقابل دادگاه عالی کشور سکونت بخورد. اما سوال این است که دوگند که قبلاً در مقابل دادگاه عالی هم باید در چه تاریخی صورت بگیرد. قانون اساسی در این باره چیزی نگفته است. اگر بتوان تاریخ را به تعویق نداشت چو کسی در این اثنا امور کشور را رتق فتق خواهد کرد؟ چسبوس می راندا کازال، استاد حقوق دانشگاه «ندربالاکولیک» در کاراکاس می گوید قانون اساسی درباره این امراس متحلیف در حضور دادگاه عالی باید پیش از ۱۰ ژانویه برگزار شود سکوت کرده است. کابللو، رئیس شورای ملی، یکی از مقامات بلندپایه طرفدار چاوز است. اگر داد مردم متحلیف می تواند به تعویق بگذشت. (فلیکس راکر) حقوقدان می گوید چاوز می تواند در مقابل قضاات دیوان، عالی، در سفارت کابللو، طرفدار چاوز است.

آخرین سفر یافه تا

لئون پانته وزیر دفاع آمریکا قرار است هفته آینده در آخرین سفر خارجی خود به اروپا، به مادرید، لیسبون، رم و لندن سفر کند. خبرنگاران می پرسند آیا این سفر یک نیاز امنیت ملی است یا یک سفر تفریحی به خرج دولت آمریکا؟ سخنگوی پنتاگون اما تاکید کرد: این یک سفر کاری است. (رئانوستی)

CNN: منبع

دور و نزدیک

تشکیل کمیته ییگیری

- الجزیره:** کابینه عراق تصمیم گرفته است کمیته وزاری برای بررسی درخواست‌های قانونی نظامیان کشتن‌گذاشته‌ها را بر اساسی مفایرتی نداشته باشد، تشکیل دهد. معاون نخست‌وزیر، ریاست این کمیته را بر عهده دارد و وزاری دادگستری، حقوق بشر، منابع آب، شهر دارا، و وزیران مشاور در امور پارلمان و دبیرکل کمیته این کمیته عضو هستند. وزیر امور به‌دولت منطقه کردستان عراق اعلام کردند که اقلیم کردستان عراق صادرات نفت خام به طور مستقیم از طریق بندر مسین ترکیه آغاز کرده است.

تغییر اسم لیبی

- **ایسنا:** ریاست کنگره ملی لیبی خبر تغییر رسمی نام لیبی به «کشور لیبی» با هدف لغو نهایی استفاده از نام «جمهوری عربی سوسیالیستی مردمی عظیم لیبی» در دوره عمر قذافی، دیکتاتور سابق لیبی را داد.

جنگ یهیادهای چینی با ژاپنی

- **روترز:** همزمان با تلاش دو کشور چین و ژاپن برای تسلط مطلق بر جزایر مورد مناقشه، استفاده از هواپیماهای بدون سرنشین در مرکز توجه رقابت تسلیحاتی بین دو کشور قرار گرفته است. در حالی که دولت توکیو روند خرید یک مدل پیشرفته هواپیما برای بدون سرنشین از آمریکا را آغاز کرده است، دولت پکن به سرعت در حال گسترش نااه جدید استفاده از این هواپیماست.

پرداخت خسارت به زندانیان ابو غریب

- **ایستنا:** یک پیمانکار ارتش آمریکا که به دست داشتن در شکنجه زندانیان یازداشته‌گاه ابوغریب متهم شده بود، با میانکای خود بر سر پرداخت غرامت پنج میلیون دلاری به توافق رسید. شرکت سرمایه‌گذاری «گلگلیتی» این مبلغ را ۷۱ نفر از زندانیان سابق یازداشته‌گاه ابوغریب در بغداد دیگر زندان‌های نظامی آمریکا پرداخت کرده است. این شرکت، مالک شرکت ال۳ است.

دیدار در قاهره

- الجزیره** محمد مرسی، خالد مشعل و محمود عباس با هدف بررسی به جریان انداختن مسأله اشتی ملی فلسطین یکدیگر دیدار کردند. در صورت توافق، آنها گام‌های عملی‌ای اجرای مفاد توافقنامه منعقد شده در قاهره در سال ۲۰۱۱ را تصویب خواهند کرد که از جمله مفاد این توافقنامه، تشکیل دولت وحدت ملی و برگزاری انتخابات سراسری است.

